

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.338 van 8 juni 2015
in de zaak A. 215.752/XIV-36.409**

In zake : XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Kathleen Dassen
 kantoor houdend te 2070 Burcht
 Pastoor Coplaan 241
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid,
thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 4 mei 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 142.213 van 30 maart 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 8 mei 2015aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van Stateen van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Zoals ook het Europees Hof voor de Rechten van de Mens herhaaldelijk en ondubbelzinnig heeft gesteld, vallen geschillen betreffende de toegang tot, het verblijf op en de verwijdering van het grondgebied niet onder de toepassing van artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele

Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 juni 1950 (hierna: het EVRM). Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

2. De schending van artikel 13 van het EVRM betreffende het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel kan niet op zichzelf worden ingeroepen, maar moet steeds samen met de schending van andere door het verdrag beschermde rechten en vrijheden worden opgeworpen. Te dezen koppelt verzoekster de schending van artikel 13 van het EVRM enkel aan de schending van artikel 6.1 van het EVRM. Het middel is wat deze laatste verdragsbepaling betreft echter kennelijk niet-ontvankelijk bevonden. Vermits de schending van een ander door het EVRM beschermd recht of vrijheid dus niet aan de orde is, is het enige middel kennelijk niet-ontvankelijk wat de voorgehouden schending van artikel 13 van het EVRM betreft.

3. In het bestreden arrest wordt met betrekking tot het belang bij het beroep tot nietigverklaring geantwoord op verzoeksters argumentatie betreffende het verkrijgen van de Belgische nationaliteit. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat verzoekster zich ook heeft beroepen op de mogelijkheid om na de eventuele vernietiging van de aanvankelijk bestreden beslissing een vordering tot schadevergoeding voor de burgerlijke rechter in te stellen, daargelaten de vaststelling dat dergelijk belang slechts onrechtstreeks is. Ingevolge de vaststelling van het gebrek aan belang, hoefde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet meer te antwoorden op “de opgeworpen schendingen van de vreemdelingenwet e.a. in het verzoekschrift”. Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond wat de voorgehouden schendingen van artikel 149 van de Grondwet en artikel 39/56 van de vreemdelingenwet betreft.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op acht juni tweeduizend vijftien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams